

ἡμῶν· ὀφείλομεν νὰ εἰξεύρωμεν τί γνωρίζομεν, ὅπως ἐν ἀνάγκῃ κάμνωμεν χρῆσιν αὐτῶν. (Λέι-βνιτς).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἦν Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ μέγας μελοποιὸς Mozart συνήνου ἐν ἑαυτῷ τὰς παραδοξοτέρας ἀντιθέσεις χαρακτῆρος· νῦν μὲν θυροβώδης, ἄλλοτε μελετηρὸς καὶ σιωπηλὸς, ἄλλοτε παίκτης ἐμπαθῆς καὶ ἄλλοτε ἀφωσιωμένος ὄλος εἰς τὴν ἐργασίαν, εἶχε πάντοτε τὰ αἰσθήματα εὐγενῆ καὶ ἐξέφραζεν αὐτὰ μεθ' ὄλης τῆς ἀφελείας τῆς περιπαθοῦς καρδίας του. «Μ' ἀγαπᾶτε πολὺ;», ἔλεγε παιδίον ἔτι πρὸς πάντα ἐρχόμενον εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ πατρὸς του· ἐὰν δὲ ἐβράδυνε νὰ δοθῇ αὐτῷ καταφατικὴ ἀπάντησις, οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐπληροῦντο ἀμέσως δακρῶν. Ἐν τούτοις μετὰ τῆς υπερβολικῆς ταύτης εὐαισθησίας συνήνου μεγάλην κλίσιν πρὸς τὰς θετικὰς ἐπιστήμας. Ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον εἶδον αὐτὸν νὰ καλύπτῃ τοὺς τοίχους καὶ τὰς τραπέζας δι' ἀριθμῶν καὶ σχημάτων γεωμετρικῶν. Ἀλλ' ἢ εἰς τὴν ὁδὸν ταύτην παρεκδρομὴ του ὑπῆρξε βραχυχρόνιος, διότι ταχέως ἐπανῆλθεν εἰς τὴν προσφιλῆ αὐτῷ μουσικὴν. Μιᾶ τῶν ἡμερῶν ἐδώρησαν αὐτῷ μικρὸν βιολιον ἀνάλογον πρὸς τὸ ἀνάστημά του· ἀμέσως δὲ ἤρχισε μόνος καὶ κρυσθῆς νὰ γυμνάζεται εἰς τὸ ὄργανον. Μετὰ τινα καιρὸν ὁ Wengl, διδάσκαμος τότε βιολιστῆς, ἦλθεν εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ πατρὸς του, ἱκανωτάτου καὶ τούτου μουσικοῦ, εἰς ὃν προέτεινε νὰ δοκιμάσῃσι τινὰς τριωδίας, ἃς εἶχε συνθέσει. Ὁ μικρὸς Mozart ἐζήτησεν εὐθὺς νὰ ἀναθέσῃσι καὶ εἰς αὐτὸν ἓν μέρος· ἀλλ' ὁ πατήρ του ἠθέλησε νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ, ἐκείνου δ' ἐπιμένοντος τὸν ἐπέπληξε. Τότε τὸ παιδίον ἤρχισε νὰ κλαίῃ, λέγον ὅτι διὰ νὰ παίξῃ δευτερεῦόν τι μέρος δὲν ἦτο ἀπαραίτητον νὰ εἶνε ἕξοχος μουσικός.—«Λοιπὸν, τοῦ λέγει τότε ὁ πατήρ του, παῖξε, ἀλλὰ ὅλως διόλου σιγᾶ, διότι ἐὰν ἀκουσθῆς, θὰ σὲ διώξωμεν». Ἡ τριωδία ἤρχισεν, οἱ δὲ ἐκτελοῦντες αὐτὴν ἔβαλον κραυγὴν ἐκπλήξεως ἀκούσαντες τὸ παιδίον εὐθὺς εἰς τὴν πρώτην φωνὰν νὰ ἐκτελῇ ὅχι μόνον τὸ μέρος τοῦ δευτέρου βιολιον, ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ πρώτου. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διὰ τῆς ἐμφύτου αὐτῷ μεγαλοφυίας τὸ παιδίον προσφκειώθη ὄλους τοὺς κανόνας τῆς ἀρμονίας. Ἦτο ἐξαετῆς μόλις ὅτε ἐπειράθη νὰ συνθέσῃ μελωδίαν τινά.—Τί κάνεις αὐτοῦ; τοῦ εἶπεν ὁ πατήρ του βλέπων αὐτὸν νὰ μουτζουρῶν τεμάχιον χάρτου μουσικῆς.—Συνθέτω μίαν μελωδίαν, καὶ κοντεύω νὰ τελειώσω τὸ πρῶτον μέρος.—Γιὰ δεῖξέ μας τὸ ἀριστούργημά σου.—Ὁχι, δὲν ἐτελείωσεν ἀκόμη!» Ἀλλ' ὁ πατήρ ἀρπάζει ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ υἱοῦ του τὸ μελανωμένον χαρτίον, ἐφ' οὗ ῥίπτει βλέμμα περίεργον. Ἀφνης οἱ ὀφθαλμοὶ του δικστέλλονται ἐκπληκτοί, μεϊδαίμα χαρᾶς καὶ υπερφανεῖας πατρικῆς κα-

ταυγάζει τὸ πρόσωπόν του, τείνων δὲ τὸ χαρτίον εἰς ἓνα τῶν φίλων του ἐκεῖ παριστάμενον· «Ἴδὲ, τὸν λέγει, τί σύνθεσις καὶ πόσον καλῶς ἐτήρησε τοὺς κανόνας!»

Ἦν Ἀπίθανος δὲν πρέπει νὰ φανῇ εἰς οὐδένα ἢ ἑορτῆ, τὴν ὁποίαν θέλομεν ἀναφέρει κατατέρω, οὐδ' ὅτι ἐγένετο σιωπηλὴ καὶ ἀθύρθεος, διότι οἱ ἑορτάσαντες αὐτὴν ἦσαν πάντες κωφάλαλοι. Ἄν ἔλειπον αἱ εὐφημίαι, ἀνεπλήρουν ὅμως αὐτὰς ἄναρθροι κραυγαὶ λίαν ἐκφραστικαί.

Ἦν Ὀλοὶ σχεδὸν οἱ ἐν Παρισίοις διαμείνοντες κωφάλαλοι, ζωγράφοι καὶ γλύπται, φιλόλογοι, ποιηταί, ὑπάλληλοι καὶ τεχνίται εἶχον συνέλθει τελευταῖον ἐν μεγάλῳ τινὶ ἐστιατορίῳ τῶν Παρισίων, ἵνα ἑορτάσῃσι τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεως τοῦ ἀββᾶ de l'Épée, τοῦ πρώτου διοργανωτοῦ τῶν σχολείων τῶν κωφάλαλων.

Ἦν διὰ χειρονομιῶν γλῶσσαι αὐτῶν ἐτελειοποιήθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τὸ συμπόσιον δὲν ἐστερηθῆ οὐδεμίαν τῶν διασκεδάσεων, ὅσας παρέχουσι παρόμοια πανηγύρεις. Ἀπηγγέλησαν κατὰ τὰ ἐπιδόρπια λόγοι λίαν χειροκροτηθέντες. Νέος δὲ τις ποιητῆς ἀπήγγειλε μετ' αἰσθήματος καταθέλξαντος τὴν ὀμήγηριν ποίημά τι αὐτοῦ, ὅπερ μάλιστα καὶ ἐτιτλοφόρησεν «Ἡ Ἄλμνη», μηδ' ὀλως ποιεθεὶς μὴ κατασυντριβῆ ὑπὸ τῆς ἀναμνήσεως τῆς δμῶνύμου ὠδῆς τοῦ Λαμαρτίνου. Κατόπιν γηραιὸς τις καὶ πολιοῦριξ κωφάλαλος ἠρμήνευσε διὰ μιμήσεως ἐξῆύθμου, ἦν αὐτὸς ἐπένοησε, διάφορα ἄσματα.

Τέλος δὲ, ἀναπετασθείσης αὐλαίας τινὸς, εἰς τὸ βάθος τῆς αἰθούσης ἐβράνθη σκηνὴ προχείρως κατεσκευασμένη, ἐπὶ τῆς ὁποίας κωφάλαλοι κλίσιν ἔχοντες πρὸς τὸ θέατρον παρέστησαν τὸν «Κατὰ φαντασίαν ἀσθενῆ», μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας χειροκροτούμενοι ὑπὸ τῶν ἄλλων θεατῶν.

Ἦν Αἱ ἐφημερίδες τῆς Καλιφορνίας ἀναφέρουσιν ὅτι ἐν San-Francisco παρουσιάσθη πρὸ τινος ἢ πρώτῃ γυνὴ δικηγόρος, ἀναλαβούσα τὴν ἐνώπιον τῶν ἐνόρκων υπεράσπισιν ἀνθρώπου κατηγορουμένου ἐπὶ φόνῳ.

Ἦν δικηγόρος, κυρία Γόρδων τὸ ὄνομα, ἦτο μελανεῖμων, ἔχουσα ὡς μόνον κόσμημα ῥόδον ἐν τῷ στηθοδέσμῳ αὐτῆς. Ἦν εἰς τὸ δικαστήριον εἰσοδος αὐτῆς συνεκίνησεν ὄλον τὸ ἀκροατήριον, ἀλλ' ἢ κ. Γόρδων προσηποιοῦσα ὅτι οὐδεμίαν ἔδωκε προσοχὴν. Τὴν μακρὰν αὐτῆς ἀγόρευσιν διεκοψαν πολλὰς αἱ ζωηραὶ εὐφημίαι τοῦ ἀκροατηρίου, παρὰ τὰς αὐστηρὰς ἐπιτιμήσεις τοῦ προέδρου. Ὅτε δ' ἐν τέλει τὸ δικαστήριον ἐξέδωκεν ἀθωοτικὴν ἐτυμηγορίαν, ἐνθουσιώδεις πάλιν ἐξεβράγησαν αἱ εὐφημίαι τῶν ἀκροατῶν. Εἶνε δὲ οὐ μόνον εὐγλωττος δικηγόρος ἢ κ. Γόρδων, ἀλλὰ καὶ νέη καὶ ὠραία, καὶ λέγουσιν ὅτι κατεγοήτευσεν τὸ δικαστήριον.

Ἦν Γνωστὴ εἶνε ἡ ἰδιοτροπία τῶν Ἀγγλων καὶ εἰς αὐτὰς τὰς γνωστοποιήσεις των. Ἴδου μίαν

τοιαύτη, κατά τὸ βιβλικὸν γεγραμμένη ὕφος, ἥτις δὲν εἶνε ἐκ τῶν ἥττον ἀξιοπεριέργων :

«Ὅταν ὁ Ἰωσήφ εἶδε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐξήρθη εἰς τὰς ἀγκάλας των καὶ ἐπὶ μακρὸν ἠσπάζετο αὐτοὺς περιπαθῶς.

»Καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς· Πῶς ἔχει ὁ πατήρ μου Ἰακώβ ;

»Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, ὅτι καλῶς ἔχει.

»Καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰωσήφ· Ἔχει ἀκόμη καλὴν ὄρεξιν ;

»Καὶ εἶπον αὐτῷ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ : Βέβαια, διότι καθ' ἑκάστην προγευματίζει εἰς τὸ «Κοσμοπολιτικὸν Ξενοδοχεῖον», ὅπου μὲ δύο μόνον σελίνια τρώγει ποικιλίαν ἐξαιρέτων φαγητῶν, ἅτινα εἶνε ἐκ τῶν καλλιτέρων ἀρ' ὅσα παρασκευάζουσιν εἰς ὅλην τὴν Μεγάλην Βρετανίαν».

» Γνωστὸν ὅτι ἐν Ῥωσσίᾳ, ὡς καὶ ἐν τῇ Νοτίῳ Ἀμερικῇ, ἡ ἐθιμοταξίη δὲν ἀπογορεύει εἰς τὰς γυναῖκας τὸ κάπνισμα· ἀλλ' ἀγνοοῦσιν ἴσως οἱ πολλοὶ πόσον ἡ χρῆσις τοῦ καπνοῦ ἐπεξετάθη παρὰ τῷ ὠραίῳ φύλῳ ἐν Ῥωσσίᾳ. — Ἴδου μικρὸν τοῦτου δείγμα.

Κατ' αὐτὰς, γράφει κυρία τις εἰς τὸν «Κήρυκα» τῆς Πετροπόλεως, ἔλαβον εἰσιτήριον πρώτης θέσεως διὰ Μόσχαν, καὶ ἠθέλησα νὰ εἰσέλθω εἰς ἀμαξάν ὠρισμένην μόνον διὰ κυρίας. Ἄμα ἀνοίχασα τὴν θυρίδα ὀπισθοχωρῶ ἀποπνιγείσα· δέκα κυρία, καθήμεναι ἐν τῇ ἀμαξῇ, ἐκάπνιζον πάσαι. Ἠρώτησα τὸν ὑπάλληλον τῆς ἀμαξοστοιχίας ἐὰν δὲν ὑπῆρχέ τις ἀμαξά διὰ τὰς κυρίας, εἰς ἣν νὰ ἀπηγορεύετο τὸ κάπνισμα· ἀλλὰ τοιαύτη δὲν ὑπῆρχεν. Ὅθεν ἠναγκάσθην νὰ καταφύγω εἰς μίαν ἐκ τῶν κοινῶν ἀμαξῶν, ἐν αἷς δὲν ἐπετρέπετο εἰς τοὺς ἄνδρας νὰ καπνίζωσι.

» Ἐπὶ ἐνὸς τετραγωνικοῦ χιλιόμετρου ἀναλογοῦσιν ἐν Βελγίῳ 188 κάτοικοι, ἐν ταῖς Κάτω Χώραις 122, ἐν Ἀγγλίᾳ 111, ἐν Ἰταλίᾳ 95, ἐν Γερμανίᾳ 79, ἐν Γαλλίᾳ 70, ἐν Αὐστρίᾳ 60, ἐν Δανιμαρκίᾳ 51, ἐν Ῥουμανίᾳ 41, ἐν Σερβίᾳ 34, ἐν Ἑλλάδι 33, ἐν Τουρκίᾳ 26, ἐν Ῥωσσίᾳ 14, ἐν Σουηδίᾳ 10 καὶ ἐν Νορβηγίᾳ 6 κάτοικοι.

» Κατὰ τὸ ἐσχάτως ἐκδοθὲν Annuaire de la presse française τοῦ 1880 ἐκ τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων τὴν μεγαλειτέραν κυκλοφορίαν ἔχει ἡ «Μικρὰ ἐφημερίς» (Petit journal). Ἡ ἐφημερίς αὕτη ἰδρύθη ἐν ἀρχῇ τοῦ 1863, ἐξέδιδε δὲ κατ' ἄρχας 80,000 φύλλον. Τῷ 1864, ὅτε ἤρξατο δημοσιεύουσα τὸ μυθιστόρημα τοῦ Ponson du Terrail «Ἡ ἀνάστασις τοῦ Ροκαμδὸλ», ἡ πώλησις τῆς ἀνῆλθεν εἰς 230,000, ἀργότερον δὲ ἠύξησεν εἰς 300,000, εἰς 400,000, εἰς 500,000. Σήμερον ὁ μέσος ὅρος τῶν πωλουμένων φύλλον τῆς «Μικρᾶς ἐφημερίδος» εἶνε 550,000-570,000· πολλάκις δὲ ἕνεκα ἐκτάκτων συμβαμάτων, ὡς λ. χ. ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Τρόπμαν, ἡ πώλη-

σις τῆς ἐφθάσεν εἰς 600,000 φύλλον. Μετὰ τὸ «Petit journal» τὴν μεγαλειτέραν κυκλοφορίαν ἔχει τὸ «Figaro». Ὁ ταμίης τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἔχει κατ' ἔτος διαχίρισιν 10,000,000 φράγ.

» Οἱ μεγαλιτέροι σήμερον ζῶντες ζωγράφοι εἶνε ὁ Meissonier ἐν Παρισίοις, ὁ Mentzel ἐν Βερολίνῳ, ὁ Mackart ἐν Βιέννῃ καὶ ὁ Malais ἐν Λονδίνῳ. Τὸ περίεργον δὲ εἶνε ὅτι καὶ τῶν τεσσάρων τὰ ὀνόματα ἀρχίζουσι ἀπὸ Μ.

» Φιλάνθρωπός τις ἀπαντᾷ ἐν τινι ὁδῷ τῆς Νεαπόλεως πτωχὸν παιδίον, ῥακένδυτον καὶ τρέμον ἐκ τοῦ ψύχους. Λαβὼν αὐτὸ ἐκ τῆς χειρὸς, τὸ φέρει εἰς τι κατάστημα ἐτοιμῶν ἐνδυμάτων, ὅπου τῷ ἀγοράζει πλήρη ἐνδυμασίαν.

Μετὰ ὀκτῶ ἡμέρας, δισερχόμενος διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκεῖνης, βλέπει πάλιν τὸ παιδίον ἐν τῇ αὐτῇ ἐλεεινῇ καταστάσει.

— Καὶ τί ἔκαμες τὰ φορέματα ὅπου σοῦ ἠγόρασα ; τὸ ἐρωτᾷ.

— Μὲ τὰ πῆρε ὁ πατέρας.

— Σὲ τὰ πῆρε ; Λοιπὸν ἔλα νὰ σοῦ ἀγοράσω ἄλλα.

— Εἶνε τοῦ κάκου, κύριε...

— Γιατί εἶνε τοῦ κάκου ;

— Ὁ πατέρας δὲν θέλει νὰ φορῶ καινούργια φορέματα, γιατί ὅταν εἶμαι ἔτσι ντυμένος, δὲν θὰ μοῦ δύνουν ἐλεημοσύνην.

» Μεταξὺ τῶν Κροίσων τῆς γῆς οἱ ἐπόμενοι τρεῖς δὲν θὰ καταταχθῶσι βέβαια εἰς τὴν ὑποδεστέραν τάξιν. Ὁ δούξ τοῦ Οὐεστμίνστερ, ἔχων ἐτησίαν πρόσοδον 800,000 λιρῶν στερλινῶν, δύναται, ἂνευ βλάβης τῶν κεφαλαίων του, νὰ δαπανήσῃ 50,000 φράγκων καθ' ἑκάστην, ἥτοι 35 φρ. ἀνὰ πᾶν λεπτὸν τῆς ὥρας.

Ὁ Ἀμερικανὸς γεροισιαστὴς Jones de Nevada ἔχει ἐτησίαν πρόσοδον 1 ἑκατομμυρίου λιρῶν στερλινῶν, ἥτις ἐπιτρέπει αὐτῷ νὰ δαπανᾷ περὶ τὰ 50 φράγκα κατὰ πᾶν λεπτὸν.

Ἄλλὰ καὶ τῶν δύο προηγουμένων τὰ πλοῦτη εἶνε πολὺ κατώτερα τῶν τοῦ κ. Mackay ἐν Πενσιόις, ὅστις ἀπολαμβάνει κατ' ἔτος ἐκ τῶν κεφαλαίων του 2,750,000 λιρῶν στερλινῶν, ἥτοι περὶ τὸ διπλάσιον τῶν δημοσίων προσόδων τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους, καὶ δύναται νὰ δαπανᾷ καθ' ἑκάστην 180,000 φράγκων, ἥτοι 125 κατὰ πᾶν λεπτὸν τῆς ὥρας.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΝ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Κακὴ ἔξις εἶνε νὰ καπνίζῃ τις ἀμέσως μετὰ τὸ γεῦμα· διότι ὁ καπνὸς ἐπιφέρει μικρὰν παραλυσίαν εἰς τὰ πεπτικά ὄργανα καὶ ἀνακόπτει τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν. Διὰ τοῦτο καλὸν εἶνε νὰ γίνεται τὸ κάπνισμα μετὰ παρέλευσιν μικροῦ διαστήματος, ἀφοῦ τελειώσῃ τὸ γεῦμα.